

7.27 Zničenie kláštora v Olomouci 1619

Svedectvo zo začínajúcej 30-ročnej vojny z 28. 7. 1619.

Kým Švajčiarsku a Tirolskú provinciu priamo zasiahla až tretia alebo Švédska fáza Tridsaťročnej vojny, utrpí Rakúsko-Česká provincia ničiacu ranu tohto európskeho konfliktu už v prvých rokoch. Nasledujúca správa z českej provinčnej knihy ukazuje nepokoje, ktoré sú podmienené tak politicky ako aj nábožensky, ktoré po smrti cisára Mateja (1619) otriasli Českým kráľovstvom a Moravou. Až o rok neskôr po porážke na Bielej hore sa obráti česko-falcká vojna a kapucíni si môžu predbežne vydýchnuť.¹

10123 V tom roku sa vytratil rozdiel medzi svetským a svätým. Každý prejav katolíckej zbožnosti sa z Českého kráľovstva a susedného moravského markgrófstva vytratil; v krajine narastal hnev rebelov proti všetkému katolíckemu, ktorý očividne nemohlo ukojiť nič iné ako pustošenie kláštorov a hrozné krviprelievania vyznávačov rímskej viery.

Hnev neprajnej a ohavnej kacírskkej krutovlády pocítil náš konvent v Olomouci. 27. septembra predošlého roka boli kapucíni vyhnaní zúrivým davom heretického plukovníka baróna von Buchen voči biednym bratom z práve obnoveného konventu a museli hľadať útočisko v Brne. Zanechali olomoucký kláštor prázdny, ktorý tam teraz stál opustený a bez služby Bohu zasvätených osôb. Síce boli konvent a kostol ako celok nepoškodené, ostali predsa len ako sirotky, bez pastorácie a bohoslužby.

10124 V tomto roku, najmä po smrti cisára Mateja, zašla opovážlivosť kacírov tak ďaleko, že sa v Brne koná zhromaždenie rady, ku ktorej bola zvolaná všetka moravská šľachta. Medzi mnohým iným, oslepení kacírskou nenávisťou, že sa rozhodli na škodu a pád svojej krajiny, urobili tiež nasledujúce rozhodnutie nehodné kresťana: že kláštor chudobných kapucínov, ktorý je založený údajne proti ich právam a za ich protestu, len s ochranou a na rozkaz cisára Mateja, musí byť teraz úplne až do základov zničený a zrovnaný so zemou.

Sotva bolo toto odporné rozhodnutie heretických stavov oznámené obyvateľom Olomouca, pod zámienkou, že tieto stavby sú vraj škodlivé a nebezpečné pre mesto a jeho múry, zhromaždila sa 28. júla zberba spomenutého mesta, zaútočili na kláštornú budovu a zničili so zúrivosťou celú kláštornú budovu až do základov. Tak ukajili svoj barbarský prenasledujúci hnev, tým že úplne zničili to, čo bolo s veľkou námahou postavené na Božiu úctu z almužien zbožných ľudí.

¹ | Frati Cappuccini. 4, 1304-1306.